

Stk. 2 indeholder en pligt for kriminalforsorgen som tilsynsmyndighed til at afgive indberetning til Direktoratet for Kriminalforsorgen, såfremt den prøvelsladte gør sig skyldig i en vilkårsovertrædelse, som begrundes en nærliggende risiko for kriminalitet. Indberetning sker i disse tilfælde med henblik på overvejelse af at iværksætte reaktioner efter straffelovens regler. Det forudsættes, at det i de administrative regler, der i medfør af stk. 5 skal udstedes bl.a. om indberetninger efter stk. 2, kan fastsættes, at indberetning kan undlades i visse nærmere angivne tilfælde, f.eks. hvor den pågældende allerede er sigtet for strafbart forhold, og hvor overtrædelsen af det faste vilkår om ikke at begå strafbart forhold uden videre inddrages ved den nye straffedom.

Stk. 3 vedrører de vilkårsovertrædelser, som ikke giver grundlag for at antage en nærliggende risiko for kriminalitet. I sådanne tilfælde kan der efter omstændighederne være grund til at indskærpe forskrifter og vilkår om tilsyn mv. over for den pågældende. Er dette tidligere sket i anledning af tilsvarende overtrædelser, skal der afgives indberetning til Direktoratet for Kriminalforsorgen. Det forudsættes, at der i de administrative regler, der i medfør af stk. 5 skal udstedes bl.a. om indberetninger efter stk. 3, kan fastsættes, at indberetning kan undlades i visse nærmere angivne tilfælde, f.eks. ved mere bagatelagtige eller formelle vilkårsovertrædelser.

I *stk. 4* er det fastsat, at der snarest skal træffes afgørelse om eventuel reaktion efter straffelovens § 40, stk. 2 eller 3, eller § 42, stk. 2, som følge af vilkårs-overtrædelsen. Træffes der afgørelse om genindsættelse til udståelse af (rest)straffen, er denne afgørelse omfattet af forslaget om udvidet klageadgang, jf. lovforslagets § 112, nr. 7, og bemærkningerne til denne bestemmelse.

Stk. 5 indeholder en bemyndigelse for justitsministeren til at fastsætte regler om behandlingen af sager om vilkårsovertrædelse. Denne bemyndigelse omfatter efter sin placering alene sagsbehandlingen i kriminalforsorgen som tilsynsmyndighed og i Direktoratet for Kriminalforsorgen som klageinstans i sådanne sager.

Tilsyn mv. af andre myndigheder end kriminalforsorgen

Til § 87

Bestemmelsen åbner mulighed for fastsættelse af regler om gennemførelse af tilsyn mv. i de tilfælde,

hvor tilsyn mv. udøves af andre myndigheder end kriminalforsorgen. Bestemmelsen svarer til § 87 i Straffelovrådets lovudkast, jf. pkt. 5.12. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Gennemførelse af tilsyn mv. ved betinget benådning og ved strafafbrydelse mv.

Til § 88

Bestemmelsen vedrører gennemførelsen af tilsyn og særvilkår, som er fastsat i forbindelse med betinget benådning (straffelovens § 43, jf. § 1, nr. 8, i forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser i forbindelse med gennemførelsen af en lov om fuldbyrdelse af straf mv.), strafafbrydelse eller i øvrigt i medfør af bestemmelser i denne lov, jf. herved navnlig § 13, stk. 1 (udsættelse af straffuldbyrdelsen) og § 78, stk. 2 (fuldbyrdelse uden for fængsel eller arresthus). Bestemmelsen svarer til § 88 i Straffelovrådets lovudkast, jf. pkt. 5.12. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det følger af bestemmelsen, at lovforslagets regler vedrørende tilsyn og særvilkår fastsat ved prøvelsladelse finder tilsvarende anvendelse i de her omhandlede tilfælde. Ved meget kortvarige tilsyn mv. fastsat i forbindelse med udgang, jf. lovforslagets § 48, stk. 2, forudsættes dette dog kun at være tilfældet i det omfang, det er praktisk muligt.

Til kapitel 15

Særlige spørgsmål vedrørende sagsbehandlingen ved fuldbyrdelse af fængselsstraf

Til § 89

Bestemmelsen indeholder en særlig sagsbehandlingsregel, der forpligter vedkommende institution til med visse mellemrum og af egen drift at overveje og tage stilling til nogle væsentlige spørgsmål vedrørende den indsatte. Bestemmelsen svarer til § 89 i Straffelovrådets lovudkast, jf. pkt. 5.13. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at institutionen jævnligt af egen drift overvejer muligheden for at lempe forholdene for de indsatte. De nærmere regler herom, herunder hvornår og med hvilke mellemrum de enkelte spørgsmål skal tages op til afgørelse, skal fastsættes administrativt, jf. stk. 2. Det forudsættes, at den indsatte orienteres om institutionens behandling af de pågældende spørgsmål.